JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
L. A. GEELHOED
22 päivänä helmikuuta 2001 [1]

Sisällys

I	Johdanto	I-4623
II	Asiaa koskevat oikeussäännöt	I-4624
	A Kansallinen lainsäädäntö	I-4624
	B Yhteisön lainsäädäntö	I-4627
III	Oikeudenkäyntimenettely ja kanne	I-4627
IV	Jalometallituotteisiin lyötyjä tarkastusleimoja ja EY 30 artiklaa koskeva yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö	I-4629
V	Asianosaisten kannat ja kanteen arviointi	I-4631
	A Jalometallien pitoisuuksia koskeva väite	I-4631
	1) Komission kanta	I-4631
	2) Arviointi asiasta	I-4632
	B Vastuussa olevan tahon nimileimaa (sponsor's mark) koskeva väite	I-4638
	1) Komission kanta	I-4638
	2) Arviointi asiasta	I-4639
	C Virallisten tarkastusleimojen pakollisuutta koskeva väite	I-4643
	1) Komission kanta	I-4643
	2) Arviointi asiasta	I-4644
	D Syrjiviä säännöksiä koskeva väite	I-4645
	1) Komission kanta	I-4645
	2) Arviointi asiasta	I-4645
VI	Ratkaisuehdotus	I-4646

I Johdanto

1. Komissio vaatii esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan. Komissio väittää, että Irlannin kansalliset säädökset, jotka takaavat jalometalleista (hopeasta, kullasta tai platinasta) valmistettujen tuotteiden pitoisuudet, aiheuttavat EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa kielletyn vaikutukseltaan vastaavan toimenpiteen. Väitteet koskevat erityisesti Irlannin sallimia jalometallien pitoisuuksia sekä niihin

1 — Alkuperäinen kieli: hollanti.

liittyviä tarkastusleimamääräyksiä. Lisäksi väitteet koskevat vastuunalaisen valmistajan, käsityöläisen tai myyjän ilmaisevien nimileimojen pakollista rekisteröintiä, Irlannissa myytävien jalometallituotteiden tarkastusleimojen hyväksyntää sekä muista jäsenvaltioista tuotuja ja Irlannissa valmistettuja jalometallituotteita koskevia erilaisia määräyksiä.

2. Yhteisön tuomioistuin on jo asioissa Robertson [2] ja Houtwipper [3] annetuissa tuomioissa todennut, millä edellytyksillä jäsenvaltio voi vaatia jalometallituotteiden tarkastamista ja leimaamista uudelleen, mikäli tuotteet on tuotu laillisesti markkinoille yhteisön alueella. Komission valitusta tulee tarkastella ensisijaisesti tämän yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *Kansallinen lainsäädäntö*

3. Kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa on jalometallituotteiden leimausta koskevia kansallisia säädöksiä. Kansallisissa säädöksissä säädetään muun muassa pakollisiksi tarkastusleimat, joista käy ilmi tuotteen pitoisuus (käytetty jalometallin määrä). Irlannin lainsäädäntöön sisältyy seuraavia esillä olevan asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä:

— Vuoden 1981 Hallmarking Act (laki tarkastusleimoista, jäljempänä laki). Tässä laissa annetaan Irlannissa voimassa olevat jalometalleista (hopeasta, kullasta ja platinasta) valmistettujen tuotteiden pitoisuuksia koskevat yleiset säännökset;

— Vuoden 1983 Hallmarking (Irish Standards of Fineness) Regulations ja vuoden 1990 Hallmarking (Irish Standards of Fineness) (Amendment) Regulations (asetukset jalometallien pitoisuuksista, jäljempänä vuoden 1983 ja vuoden 1990 Standards of Fineness Regulations). Näissä asetuksissa luetellaan jalometalleista (kullasta, hopeasta ja platinasta) valmistettujen tuotteiden Irlannissa sallitut pitoisuudet. [4] Kokonaismassan tuhannesosina ilmoitetut pitoisuudet ovat seuraavat:

  — kullan osalta: 916,6, 833, 750, 585, 417 ja 375 (vastaavat karaattilukuja 22, 20, 18, 14, 10 ja 9);

2 — Asia 220/81, tuomio 22.6.1982 (Kok. 1982, s. 2349).

3 — Asia C-293/93, tuomio 15.9.1994 (Kok. 1994, s. I-4249).

4 — Vuoden 1983 ja vuoden 1990 Standards of Fineness Regulationsissa täydennetään sallittuja jalometallipitoisuuksia, jotka on mainittu Irlannin lainsäädännössä vuosilta 1637, 1783 ja 1807. Irlannin hallituksen mukaan nämä ovat maan vanhinta kuluttajansuojalainsäädäntöä.

— hopean osalta: 925 ja 958,4;

— platinan osalta: 950;

— Vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulations ja vuoden 1990 Hallmarking (Approved Hallmarks) (Amendment) Regulations (asetukset virallisista tarkastusleimoista, jäljempänä Approved Hallmarks Regulations). Näissä asetuksissa vahvistetaan Irlannin viralliset tarkastusleimat.

4. Jalometallituotteissa on oltava virallinen tarkastusleima.[5] Lain 2 §:ssä virallinen tarkastusleima määritellään seuraavasti:

"1) virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) ennen tai jälkeen lain voimaantulon voimassa olevan lain nojalla lyömä tarkastusleima;

2) Yhdistyneen kuningaskunnan pitoisuudenmääritysla itoksen (Assay Office) ennen 21.2.1927 lainmukaisesti lyömä tarkastusleima;

3) 'kansainvälinen tarkastusleima' eli lain 3 §:n täytäntöönpanoasetuksessa tarkoitettu tarkastusleima, jonka hallitus tai ministeri on hyväksynyt sellaisen perussopimuksen tai kansainvälisen yleissopimuksen nojalla, jonka osapuoli Irlanti on, joka koskee jalometalleja ja jota virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) soveltaa tai jota sovelletaan muualla kuin Irlannissa."

Vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 7 §:n mukaan "kansainvälisellä tarkastusleimalla" tarkoitetaan tarkastusleimaa, josta on ilmoitettu jalometallituotteiden tarkastuksesta ja leimauksesta tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Wienin yleissopimus) mukaisesti.[6] Lain 4 §:n 2 momentissa säädetään, että tällaisella kansainvälisellä, Irlannissa säädettyjä jalometallituotteiden pitoisuuksia vastaavalla tarkastusleimalla varustettuihin tuotteisiin ei tarvitse lyödä Irlannissa muita tarkastusleimoja.

5. Vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 5 §:ssä mainitaan kolme virallista tarkastusleimaa, jotka on lyötävä kaikkiin muihin jalometalli-

5 — Oikeudenkäyntiasiakirjojen mukaan tämä velvoite johtuu Irlannin historiallisesta lainsäädännöstä.

6 — Yleissopimus allekirjoitettiin Wienissä 15.11.1972. Kun komissio antoi perustellun lausuntonsa, yleissopimuksen sopijapuolia olivat jäsenvaltioista Itävalta, Irlanti, Portugali, Yhdistynyt kuningaskunta, Ruotsi, Suomi ja Tanska. Vuonna 1999 myös Alankomaat ratifioi Wienin yleissopimuksen.

tuotteisiin paitsi maahan tuotuihin tuotteisiin, jotka on jo varustettu kansainvälisillä tarkastusleimoilla:

1) Dublinin pitoisuudenmäärityslaitoksen (Dublin Assay Office) käyttämä tarkastusleima. Tämä leima on Irlannissa valmistettujen tuotteiden osalta erilainen kuin niiden maahan tuotujen tuotteiden osalta, joihin ei ole lyöty kansainvälistä tarkastusleimaa;

2) Dublinin pitoisuudenmäärityslaitoksessa (Dublin Assay Office) lyötävä tarkastusleima, jolla ilmaistaan jalometallipitoisuus (pitoisuusleima);

3) merkki tai kirjain, jolla ilmaistaan valmistusvuosi tai tuotteen leimausvuosi ja joka lyödään (aina) Dublinin pitoisuudenmäärityslaitoksessa (Dublin Assay Office).

6. Lain 3 §:n 2 momentissa säädetään, että asetuksella voidaan säätää, että Irlannissa valmistettujen tuotteiden osalta edellytetään eri leimoja kuin maahan tuotujen tuotteiden osalta. Kullasta valmistettujen tuotteiden tarkastusleimojen osalta erotetaan toisistaan Irlannissa valmistetut tuotteet ja maahan tuodut tuotteet 10 karaatin kullan osalta (vuoden 1990 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 4 §). Platinatuotteiden jalometallipitoisuus osoitetaan Irlannissa valmistettujen tuotteiden osalta tarkastusleiman kirjaimen avulla ja maahan tuotujen tuotteiden osalta massan tuhannesosina lukuun ottamatta Wienin yleissopimuksen mukaisia tuotteita (vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 4 §).

7. Lain 9 §:n 1 momentin mukaan jalometallituotteisiin, jotka virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) varustaa virallisella tarkastusleimalla, on lyötävä myös erityinen nimileima (sponsor's mark). Nimileiman osoittama vastuuhenkilö on leimatun tuotteen valmistaja, käsityöläinen tai myyjä (lain 1 §). Virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) ja vastuuhenkilö voivat vaatia, että virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) lyö nimileiman (lain 9 §:n 2 momentti). Nimileima on rekisteröitävä Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksessä (Wardens and Commonalty of Goldsmiths), joka tunnetaan nimellä "yhtiö" ("Company") (lain 9 §:n 3 momentti). Rekisteröinti on voimassa 10 vuoden ajan rekisteröintipäivästä ja sitä voidaan jatkaa 10 vuodeksi kerrallaan (lain 9 §:n 4 momentti).

8. Asiakirjoista käy ilmi, että Irlanti on uudistamassa jalometalleja koskevaa lainsäädäntöään ja on jo tehnyt eräitä konkreettisia asiaan liittyviä ehdotuksia. Ehdotetut muutokset koskevat esimerkiksi sallittuja pitoisuuksia, nimileimaa, ulkomaisten pitoisuudenmäärittäjien hyväksymistä ja syrjiviä määräyksiä. Nämä

säännökset eivät kuitenkaan ole vielä voimassa eikä niitä oteta huomioon esillä olevan asian lopullisessa arvioinnissa.

B *Yhteisön lainsäädäntö*

9. Euroopan komissio teki vuonna 1993 ehdotuksen jalometallituotteita koskevaksi neuvoston direktiiviksi, joka korvattiin vuonna 1994 muutetulla ehdotuksella.[7] Ehdotettu direktiivi koskee jalometallituotteiden vakiopitoisuuksien yhdenmukaistamista ja pitoisuusleimoja ja sen tavoitteena on poistaa yhteisön sisäisen kaupan esteet ja taata jalometallituotteiden vapaa liikkuvuus ja reilut kauppatavat yhteisön sisällä. Direktiiviehdotuksessa säädetään, että jalometallituotteiden tulee täyttää välttämättömät vaatimukset, jotka on lueteltu ehdotuksen liitteissä. Direktiiviehdotuksen mukaan jäsenvaltiot eivät saisi pitoisuuden ilmoittamiseen liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten jalometallituotteiden markkinoille tuontia, jotka täyttävät yhdenmukaistetut leimausta koskevat vaatimukset.

10. Komission edustaja ilmoitti suullisen käsittelyn aikana, että neuvostossa käytävät keskustelut ovat ajautuneet umpikujaan. Yhteisön kantaa ei ole vielä löydetty. Oikeudenkäyntiasiakirjoissa on direktiiviehdotuksen julkaisematon, korjattu versio, joka on päivätty 22.4.1996.

III Oikeudenkäyntimenettely ja kanne

11. Komissio on eräiden yritysten jalometallituotteiden maahantuontia ja markkinoille saattamista joissakin jäsenvaltioissa koskevien valitusten johdosta tutkinut kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaisuutta EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan kanssa. Komissio antoi 28.1.1993 päivätyllä kirjeellä EY:n perustamissopimuksen 169 artiklassa (josta on tullut EY 226 artikla) tarkoitetun menettelyn mukaisesti Irlannille virallisen huomautuksen. Komissio ei ollut tyytyväinen Irlannin antamaan vastaukseen ja se osoitti 11.11.1996 Irlannille perustellun lausunnon. Irlannin hallitus kiisti 3.4.1997 päivätyssä vastauksessaan, että olemassa oleva lainsäädäntö olisi EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan vastainen. Siitä lähtien komission virkamiesten ja Irlannin viranomaisten välillä on ollut useita yhteydenottoja, jotka ovat liittyneet erityisesti Irlannin lainsäädäntönsä muuttamiseksi tekemiin ehdotuksiin, joiden tavoitteena on muun muassa laajentaa jalometallipitoisuuksien ulkomaisten standardien hyväksyntää. Kirjeenvaihto ei kuitenkaan ole johtanut komissiota tyydyttävään lopputulokseen. Tämän vuoksi

7 — Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jalometallituotteita koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL 1994, C 209, s. 4; jäljempänä myös direktiiviehdotusluonnos).

komissio päätti nostaa kanteen Irlantia vastaan yhteisöjen tuomioistuimessa, jossa kanne on kirjattu 5.2.1999. [8]

12. Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta

— toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on

1. kieltänyt muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja alkuperämaansa pitoisuuskuvauksen ja -merkinnän mukaisten mutta Irlannin pitoisuussäännöksiä vastaamattomien jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistettujen tuotteiden myynnin Irlannissa, tai vaatinut, että tällaisissa maahan tuoduissa tuotteissa olevat tarkastusleimat on korvattava vastaavilla Irlannin alempaa virallista pitoisuutta osoittavilla leimoilla,

2. edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa on oltava nimileima, joka ilmaisee niiden valmistajan, käsityöläisen tai myyjän ja joka on sen Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen rekisteröimä, joka nimeää virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) varustamaan kyseiset tuotteet virallisella tarkastusleimalla, vaikka näissä tuotteissa jo on alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukainen nimileima,

3. edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa (kullasta, hopeasta tai platinasta valmistetuissa), jotka on tuossa toisessa jäsenvaltiossa varustettu riippumattoman elimen tarkastusleimalla, jossa on kuluttajien tarvitsemat tiedot, on oltava Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen nimeämän virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) virallinen tarkastusleima, ja

4. suhtautunut eri tavoin Irlannissa valmistettujen jalometallituotteiden virallisiin tarkastusleimoihin ja muista jäsenvaltioista tuotujen jalometallituotteiden vastaaviin leimoihin

— velvoittamaan Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 — Komissio nosti 7.3.2000 vastaavanlaisen kanteen Ranskaa vastaan EY 30 artiklan mukaisten jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi (asia C-84/00, komissio v. Ranska). Komission väite koskee tässä asiassa Ranskassa voimassa olevaa sellaisten, muista jäsenvaltioista peräisin olevine jalometallituotteiden myyntikieltoa, joihin lyödystä tarkastusleimasta ilmenevä pitoisuus on 999 massan tuhannesosaa.

13. Irlannin hallitus vaatii yhteisöjen tuomioistuinta

— toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on suhtatunut eri tavoin Irlannissa valmistettujen jalometallituotteiden virallisiin tarkastusleimoihin ja muista jäsenvaltioista tuotujen jalometallituotteiden vastaaviin leimoihin

— hylkäämään kanteen muilta osin

— velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14. Yhdistynyt Kuningaskunta, joka on väliintulijana esillä olevassa asiassa, vaatii yhteisöjen tuomioistuinta hylkäämään kanteen siltä osin kuin kanne on ymmärrettävä siten, että sillä halutaan todeta, että valmistajan itsensä lyömän tarkastusleiman on katsottava vastaavan riippumattoman elimen lyömää tarkastusleimaa.

15. Komissio ja Irlannin hallitus ovat täsmentäneet kantojaan 7.12.2000 pidetyssä suullisessa käsittelyssä.

IV Jalometallituotteisiin lyötyjä tarkastusleimoja ja EY 30 artiklaa koskeva yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö

16. Komission kanne perustuu yhteisöjen tuomioistuimen asioissa Robertson [9] ja Houtwipper [10] annetuissa tuomioissa esittämiin periaatteisiin. Irlannin hallitus ei kyseenalaista tätä oikeuskäytäntöä sinänsä. Näkemysero koskee tämän oikeuskäytännön soveltamista tiettyihin Irlannin lainsäädännön konkreettisiin kohtiin. Toistan tästä syystä näiden kahden yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion tärkeimmät kohdat ennen kuin siirryn käsittelemään esillä olevassa asiassa esitettyjä väitteitä.

17. Asioissa Robertson ja Houtwipper annetut tuomiot koskevat rikosoikeudellisissa menettelyissä esitettyjä ennakkoratkaisupyyntöjä. Asia Robertson koski hopeoitujen esineiden, esimerkiksi ruokailuvälineiden, leimaamiseen liittyvää belgialaista määräystä. Asia Houtwipper koski Alankomaiden takuulakia, jossa kiellettiin jalometallituotteiden kauppa, ellei tuotteissa ollut riippumattoman elimen lyömää tarkastusleimaa, josta kävi ilmi tuotteen jalometallipitoisuus. Yhteisöjen tuomioistuin totesi molemmissa asioissa, että velvoite leimata uudelleen jäsenvaltioissa laillisesti markkinoille saatetut ja kyseisen valtion lainsäädännön

9 — Edellä alaviitteessä 2 mainittu tuomio.

10 — Edellä alaviitteessä 3 mainittu tuomio.

mukaisesti leimatut maahan tuodut jalometallituotteet vaikeuttaa maahantuontia ja lisää sen kustannuksia. Tällainen kansallinen säädös on periaatteessa EY 30 artiklassa kielletty määrällisiä tuontirajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide. Sehän pakottaa maahantuojan toimimaan ja maksamaan korvauksen tarkastuslaitokselle sekä hidastaa tuotteiden markkinoille saattamista, mistä aiheutuu lisäkustannuksia. [11]

18. Kun otetaan huomioon se, ettei jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä ole yhdenmukaistettu, ja ns. Cassis de Dijon -asiassa annettu tuomio, [12] tällainen säännös ei ole perusteltu. Maahantuojan velvoite antaa lyödä jalometallituotteisiin jalometallipitoisuuden ilmoittava leima varmistaa periaatteessa kuluttajan suojelemisen ja edistää hyvää kauppatapaa. Kuluttajahan ei pysty silmämääräisesti tai tunnustelemalla määrittämään jalometalliesineen täsmällistä puhtausastetta. Mikäli tarkastusleimaa ei ole, kuluttaja voi ostotilanteessa helposti erehtyä. [13]

19. Jäsenvaltio ei kuitenkaan voi määrätä uutta leimaamista pakolliseksi toisesta jäsenvaltiosta maahan tuoduille tuotteille, jotka on saatettu siinä laillisesti markkinoille ja jotka on leimattu kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti, mikäli leimat "antavat *vastaavat* takeet kuin tuontivaltiossa pakolliseksi määrätyt tarkastusleimat ja ovat kyseisen valtion kuluttajan kannalta *ymmärrettäviä*". [14] Tällaisessa tapauksessa vaatimus tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta katsotaan tärkeämmäksi kuin yleisen edun mukainen tavoite.

20. Yhteisöjen tuomioistuin asetti lisäksi asiassa Houtwipper antamassaan tuomiossa edellytykseksi, että leima täytyy alkuperäjäsenvaltiossa lyödä kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti ja lisäksi että leimauksen suorittajan täytyy olla tarkastuselin, joka varmistaa tarkastusleiman antamat takeet. Näin onkin tilanteessa, jossa leiman lyö vientivaltiossa toimiva *riippumaton elin*. [15]

21. Näissä kahdessa ennakkoratkaisuasiassa todetaan, että kansallisen tuomioistuimen on arvioitava tosiseikkoja sen määrittämiseksi, ovatko tarkastusleimojen antamat tiedot toisiaan vastaavat. [16] Yhteisöjen tuomioistuin jättää asiassa

11 — Edellä mainittu asia Robertson, tuomion 10 kohta ja edellä mainittu asia Houtwipper, tuomion 13 kohta.

12 — Asia 120/78, Rewe-Zentral, tuomio 20.2.1979 (Kok. 1979, s. 649; Kok. Ep. IV, s. 403).

13 — Katso edellä mainittu asia Robertson, tuomion 9 ja 11 kohta ja edellä mainittu asia Houtwipper, tuomion 11 ja 14 kohta.

14 — Edellä mainitussa asiassa Robertson annettu tuomio, 12 kohta, ja edellä mainitussa asiassa Houtwipper annettu tuomio, 15 kohta (kursivointi tässä).

15 — Edellä mainittu asia Houtwipper, erityisesti tuomion 18 ja 19 kohta (kursivointi tässä).

16 — Vaikka yhteisöjen tuomioistuin ei niin erityisesti toteakaan, sen arviointi, ovatko tiedot kuluttajan kannalta ymmärrettäviä, kuuluu selvästikin kansalliselle tuomioistuimelle.

Houtwipper antamassaan tuomiossa kansallisen tuomioistuimen selvitettäväksi myös sen, onko muista jäsenvaltioista tuotujen jalometallituotteiden leimauksen suorittanut riippumaton elin. Yhteisöjen tuomioistuin lisää tähän vielä, ettei riippumattomuuden takeiden tarvitse välttämättä olla täsmälleen samanlaiset kuin mitä tuontijäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä on säädetty. [17]

V Asianosaisten kannat ja kanteen arviointi

A Jalometallien pitoisuuksia koskeva väite

1) Komission kanta

22. Komission ensimmäisen väitteen ydin on siinä, että Irlannin kansalliset jalometallipitoisuuksia koskevat säännökset muodostavat yhdessä leimausvaatimuksen kanssa EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa, sellaisena kuin sitä on tulkittu asiassa Dassonville annetussa tuomiossa [18] ja edellä mainituissa asioissa Robertson ja Houtwipper annetuissa tuomioissa, tarkoitetun kielletyn vaikutukseltaan vastaavan toimenpiteen.

23. Muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettuja ja markkinoille saatettuja jalometallituotteita ei saa myydä Irlannissa käyttäen sitä jalometallipitoisuuden kuvausta ja merkintää, joka tuotteissa on alkuperämaassaan, mikäli pitoisuudet eivät vastaa Irlannin vaatimuksia. Tuotteita ei tällöin voi maahantuoda ja saattaa markkinoille kullasta, hopeasta tai platinasta valmistettuina tuotteina, ellei niiden tarkastusleimoja korvata leimalla, jossa on ilmoitettu Irlannin lainsäädännön mukainen alhaisempi virallinen pitoisuus. Vaikka Irlannin kansallista lainsäädäntöä voidaan mahdollisesti perustella asiassa Houtwipper annetun tuomion mukaisesti kuluttajansuojalla ja hyvän kauppatavan edistämisellä, yhteisöjen tuomioistuin on myös todennut, että yhteismarkkinoilla tällaiset edut on turvattava eri jäsenvaltioissa harjoitettavia hyvän kauppatavan mukaisia perinteisiä käytäntöjä noudattamalla. [19]

24. Komissio katsoo lisäksi asioissa Robertson ja Houtwipper annettujen tuomioiden perusteella, että jalometalli-

17 — Edellä mainittu asia Houtwipper, tuomion 23 kohta.

18 — Asia 8/74, tuomio 11.7.1974 (Kok. 1974, s. 837; Kok. Ep. III, s. 349).

19 — Komissio viittaa tältä osin asioihin 182/84, Miro, tuomio 26.11.1985 (Kok. 1985, s. 3731) ja C-269/89, Bonfait, tuomio 13.11.1990 (Kok. 1990, s. I-4169).

tuotteisiin alkuperämaassa laillisesti lyöty tarkastusleima, joka ilmaisee pitoisuuden massan tuhannesosina, antaa kuluttajille vastaavat tiedot myös silloin, kun pitoisuudet eivät ole Irlannin kansallisen lainsäädännön mukaisia. Tarkastusleimassa annettujen tietojen ymmärrettävyyden osalta, komissio katsoo, että kuluttajille voidaan tehokkaasti tiedottaa muun kuin irlantilaisen tarkastusleiman sisällöstä. Komission mukaan tämä on mahdollista esimerkiksi jalometallituotteisiin kiinnitettävillä etiketeillä, hyllyihin kiinnitettävillä kylteillä ja luetteloihin, tilauslomakkeisiin tai laskuihin tehtävillä, ostajille suunnatuilla maininnoilla. Komissio painottaa, että nämä tiedotusvelvoitteet täydentävät pakollista tarkastusleimaa. Etiketöinti ei komission kannan mukaan korvaa tarkastusleimaa.

25. Edellä olevan perusteella komissio toteaa, että yhteisössä laillisesti valmistetut ja markkinoille saatetut jalometallituotteet, joiden jalometallipitoisuudet poikkeavat Irlannin virallisesta järjestelmästä, on voitava saattaa markkinoille Irlannissa alkuperäisillä tarkastusleimoillaan varustettuina. Ulkomaisten tarkastusleimojen sisältö on tässä yhteydessä ilmoitettava kuluttajille edellä mainittuja menetelmiä käyttäen.

26. Osoitettuaan Irlannille perustellun lausunnon komissio sai Irlannilta 12.10.1998 luonnoksen jalometallituotteiden pitoisuuksia koskevan lainsäädännön muuttamisesta. Luonnoksen mukaan kullan hyväksyttyjä vakiopitoisuuksia laajennettaisiin lisäämällä olemassa oleviin standardeihin pitoisuudet 990 ja 999 massan tuhannesosaa. Hopean osalta nykyisiin pitoisuuksiin lisättäisiin pitoisuudet 800 ja 999 massan tuhannesosaa. Platinan osalta laajennus koskisi pitoisuuksia 850, 900 ja 999 massan tuhannesosaa. Mikäli ehdotukset hyväksyttäisiin, Irlannissa käytössä olevat viralliset pitoisuudet olisivat direktiiviehdotuksen, sellaisena kuin se oli huhtikuussa 1996, mukaiset.

27. Komissio on valmis hyväksymään nämä Irlannin lainsäädännön muutokset. Direktiiviehdotuksen viimeisimmän version mukaan lähtökohtana ovat yhteisössä yleisimmin käytettävät pitoisuudet. Komissio myöntää, että liian monien vakiopitoisuuksien käyttäminen voi hämmentää kuluttajaa myös silloin, kun lisätietojen antamisesta huolehditaan. Hyväksyttyjen pitoisuuksien määrän rajaaminen yhteisössä eniten käytettyihin pitoisuuksiin olisi oikeutettua suhteellisuusperiaatteen mukaisena toimenpiteenä, jonka tarkoituksena on kuluttajan suojeleminen ja hyvän kauppatavan takaaminen. Olemassa olevan lainsäädännön muutos ei kuitenkaan ole vielä voimassa, joten Irlannin nykyinen lainsäädäntö on yhteisön oikeuden vastainen.

2) Arviointi asiasta

28. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa

tarkoitettuja määrällisiä tuontirajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä ovat kaikki jäsenvaltioiden säädökset, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti.[20] Toisesta yhteisön jäsenvaltiosta maahan tuotujen sellaisten jalometallituotteiden myynnin kieltäminen, jotka eivät täytä Irlannin kansallisia säännöksiä, on klassinen kaupan este.

29. Irlannin lainsäädännössä erotetaan itse asiassa toisistaan kolme yhteisöstä tuotujen jalometallituotteiden luokkaa. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat jalometallituotteet, joihin sovelletaan Wienin yleissopimusta ja joiden nimellispitoisuus noudattaa Irlannissa vuoden 1983 ja vuoden 1990 Standards of Fineness Regulationsin mukaan sovellettavia virallisia pitoisuuksia. Tähän luokkaan kuuluvia tuotteita voidaan myydä Irlannin markkinoilla ilman eri toimenpiteitä. Toiseen ryhmään kuuluvat tuotteet, jotka ovat peräisin Wienin yleissopimuksen ratifioineista jäsenvaltioista mutta joiden viralliset pitoisuudet eivät ole Irlannissa hyväksyttyjen pitoisuuksien mukaisia. Nämä tuotteet on leimattava uudelleen tarkastusleimalla, jossa ilmoitetaan Irlannin kansallisen lainsäädännön mukainen alhaisempi pitoisuus. Viimeiseen luokkaan kuuluvat niistä jäsenvaltioista maahan tuodut jalometallituotteet, jotka eivät ole ratifioineet Wienin yleissopimusta. Riippumatta siitä, onko tuotteet leimattu niiden alkuperämaassa, ne täytyy tarkastaa ja leimata uudelleen Irlannissa, missä yhteydessä tuotteisiin lyödään tarvittaessa tarkistusleima, jossa ilmoitetaan Irlannin kansallisen lainsäädännön mukainen alempi pitoisuus.

30. Tällä lainsäädännöllä luodaan itse asiassa kahdenlaisia kaupan esteitä.

31. Ensinnäkin muualla yhteisössä markkinoille saatettuja jalometallituotteita, joiden pitoisuudet ovat esimerkiksi käytännössä yleisiä nimellispitoisuuksia 333, 500, 800, 840, 990 ja 999 massan tuhannesosaa kullan osalta, 850, 900 ja 999 massan tuhannesosaa platinan osalta ja 800 massan tuhannesosaa hopean osalta, ei saa laillisesti maahantuoda Irlantiin, vaikka tuotteisiin on lyöty alkuperäiset tarkastusleimat. Toiseen ja kolmanteen luokkaan kuuluviin jalometallituotteisiin, jotka on valmistettu laillisesti jossakin toisessa jäsenvaltiossa kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti ja saatettu laillisesti markkinoille, täytyy Irlantiin maahantuotaessa lyödä uusi tarkastusleima. Tästä seuraa maahantuojalle lisäkustannuksia, jolloin maahantuonti tulee vaikeammaksi ja kalliimmaksi.

32. Toiseksi tuotteita, joiden jalometallipitoisuus ei vastaa virallisia pitoisuuksia, voi myydä vain Irlannissa, mikäli alkuperäinen tarkastusleima poistetaan ja korvataan virallisella irlantilaisella tarkastusleimalla, jonka ilmaisema nimellispitoisuus on todellista pitoisuutta lähin alempi pitoisuus. Tällöin esimerkiksi jalometalliesineeseen, jonka kultapitoisuus on 800 massan tuhannesosaa, merkittäisiin Irlannissa nimellispitoisuudeksi 750 massan tuhannesosaa. Tuotteen parempaa laatua ei

20 — Edellä mainittu asia Dassonville, tuomion 5 kohta. Katso myös yhdistetyt asiat C-267/91 ja C-268/91, Keck ja Mithouard, tuomio 24.11.1993 (Kok. 1993, s. I-6097, 11 kohta; Kok. Ep. XIV, s. 477).

tämän pienemmän merkinnän vuoksi voitaisi markkinoilla havaita. Asiassa Houtwipper antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin huomautti — perustellusti — että muunnoksilla, joissa jalometallien pitoisuutta muutetaan hieman, voidaan vaikuttaa merkittävästi valmistajan saamaan voittoon.[21] Toisaalta myös pitoisuuden pieni muuttaminen alaspäin voi pienentää voittoa merkittävästi.

33. Seuraavaksi käsittelen Irlannin väitettä yleisen edun suojelemisen tarpeesta. Irlannin toimivalta säätää maahantuotujen jalometallituotteiden myynnin edellytykseksi sellaisen tarkastusleiman lyöminen, joka antaa irlantilaisten kuluttajien kannalta ymmärrettävät tiedot pitoisuudesta, ei ole kiistan kohteena. Komissio ei kiistä sitä, että Irlannin lainsäädännön perusteena ovat kuluttajansuojaan ja hyvän kauppatavan edistämiseen liittyvät asiat. Komission väitteen ydin on, että Irlannin lainsäädännöstä puuttuu säännös, jossa tunnustettaisiin muissa yhteisön jäsenvaltioissa laillisesti lyödyt tarkastusleimat silloin, kun leima antaa kuluttajalle vastaavat tiedot.

34. Tämä väite on mielestäni oikeutettu. Perusteita tavaroiden vapaan liikkumisen estämiseksi ei ole tarpeen laajentaa enempää kuin on välttämätöntä. Asioissa Robertson ja Houtwipper annetuissa tuomioissa on jo käynyt selväksi, että maahan tuotuja tuotteita ei tarvitse leimata uudelleen, mikäli tuotteet on alkuperävaltiossa leimattu riippumattoman laitoksen valvonnassa ja leima antaa vastaavat tiedot kuin tuontivaltion oma tarkastusleima. Näiden edellytysten täyttyessä tarkastusleima antaa periaatteessa riittävät takeet kuluttajalle. Alkuperämaan lainsäädännön mukaisesti lyöty tarkastusleima, jossa pitoisuus ilmoitetaan massan tuhannesosina, antaa tavallisesti irlantilaiselle keskivertokuluttajalle[22] hyvän käsityksen tuotteen arvosta. Julkisasiamies Gulmann esitti asiassa Houtwipper antamassaan ratkaisuehdotuksessa, että kuluttaja pystyy tavallisesti ymmärtämään massan tuhannesosina ilmoitetut pitoisuudet riippumatta siitä, onko tämä merkintätapa käytössä hänen kotimaassaan.[23] Useimmissa jäsenvaltioissa pitoisuudet ilmoitetaan massan tuhannesosina, ja tämä tapa on käytössä myös Irlannissa. Voidaan siis olettaa, että irlantilainen kuluttaja on tottunut tähän merkintätapaan.

21 — Edellä ratkaisuehdotuksen 21 kohdassa mainittu asia. Yhteisöjen tuomioistuin viittaa tässä yhteydessä Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen huomautukseen siitä, että jalometallipitoisuuden alentaminen yhdellä massan tuhannesosalla voi korottaa voittoa jopa 10 prosentilla.

22 — Muistutan, että yhteisöjen tuomioistuin on kuluttajan ja tavaroiden vapaan liikkuvuuden etujen arviointia varten (silloin kun kuluttajien terveys ei ole vaarassa) luonut kuvan tietynlaisesta kuluttajasta, jonka avulla yhteisöjen tuomioistuin arvioi, onko nimitys, merkki tai mainontaan liittyvä väite harhaanjohtava. Viimeaikaisen oikeuskäytännön perusteella lähtökohtana ovat valistuneen, kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan oletetut odotukset (katso erityisesti asia C-210/96, Gut Springenheide ja Tusky, tuomio 16.7.1998, Kok. 1998, s. I-4657, 31 kohta ja asia C-220/98, Estée Lauder, tuomio 13.1.2000, Kok. 2000, s. I-117, 27 kohta).

23 — Edellä mainitussa asiassa Houtwipper annetun julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 36 kohta.

35. Tämä periaatteellinen kanta ei lisäksi mielestäni sivuuta kuluttajan taloudellista etua, koska jalometallituotteiden täsmällistä puhtausastetta ei pysty toteamaan silmämääräisesti tai tunnustelemalla. Tarkastusleiman täytyy antaa kuluttajalle mahdollisuus selvittää tuotteen laatu riittävän tarkasti ja erottaa tuote muista tuotteista, joihin se saatettaisiin sekoittaa. [24] Komissio hyväksyy sen, että Irlannin lainsäädännössä virallisesti sallittujen pitoisuuksien hyväksyminen rajoittuu yhteisössä eniten käytettyihin pitoisuuksiin. Mahdollisten kuluttajalle vielä jäävien riskien estämiseksi lainsäätäjä on Irlannissa päättänyt säätää lisätietojen antamisvelvoitteesta, joka rajoittaa jalometallituotteiden yhteisön sisäistä kauppaa vähemmän.

36. Irlannin hallituksen vastine tähän väitteeseen ei vakuuta minua. Irlanti väittää menettelytapojen osalta, että komission pitäisi osoittaa, että erityisen vastavuoroisen tunnustamisen lausekkeen puuttuminen johtaa tosiasiassa jalometallituotteiden yhteisön sisäisen kaupan rajoittamiseen. Komissio ei Irlannin mukaan ole edes osoittanut, että kyseessä oleva lainsäädäntö voisi mahdollisesti vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan. Komissio ei Irlannin mukaan ole myöskään esittänyt todisteita siitä, että tietyissä jäsenvaltioissa jalometallituotteisiin lyödyt tarkastusleimat olisivat tosiasiassa vastaavia kuin Irlannin viralliset standardit. Irlanti väittää lisäksi, että laki ei estä muualla lyötyjen tarkastusleimojen vastaavuuden hyväksymistä.

37. Tältä osin huomautan, että EY 266 artiklassa tarkoitetussa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen liittyvässä menettelyssä komission täytyy kantajana osoittaa väitetty rikkominen ja toimittaa yhteisöjen tuomioistuimelle tiedot, joiden perusteella voidaan vahvistaa, onko kyseessä tosiasiallinen rikkominen. [25] Komission tulee siis osoittaa, että kiistanalainen toimenpide kuuluu kieltosäännöksen soveltamisalaan. Komissio on kanteessaan perustellut vakuuttavasti, miksi Irlannin kansallinen lainsäädäntö voi rajoittaa jäsenvaltioiden välistä kaupankäyntiä EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Komissio voi tehdä sen abstraktisti ilmoittamatta täsmällisesti, missä tietyissä tilanteissa rikkominen on tapahtunut, ja jopa ilman, että rikkomista on konkreettisesti lainkaan tapahtunut. [26] Tämän jälkeen jäsenvaltion on osoitettava, että toimenpide on oikeutettu ja että tietty toimenpide on välttämätön sen yleisen edun takaamiseksi, johon vedotaan, ja suhteellisuusperiaatteen

24 — Katso edellä mainittu asia Robertson, tuomion 11 kohta.

25 — Katso muun muassa asia C-159/94, komissio v. Ranska, tuomio 23.10.1997 (Kok. 1997, s. I-5815, 102 kohta), vahvistettu hiljattain asiassa C-55/99, komissio v. Ranska, tuomio 14.12.2000 (I-11499, 30 kohta).

26 — Asia C-184/96, komissio v. Ranska, tuomio 22.10.1998 (Kok. 1998, s. I-6197, 17 kohta).

mukainen.[27] Tämä pätee erityisesti silloin, kun komissio osoittaa kanteessaan riittävällä tavalla, kuten esillä olevassa asiassa, miksi komission käsityksen mukaan kiistan kohteena oleva kaupan este ei ole perusteltu.

38. Komissio on väittänyt, että tarkastusleima, jossa jalometallien nimellispitoisuus ilmoitetaan massan tuhannesosina, antaa kuluttajalle vastaavat tiedot. Komissio väittää, että Irlannin kansallisessa lainsäädännössä ei ole velvoitetta katsoa tällaisten muista jäsenvaltioista maahantuotujen jalometalliesineiden tarkastusleimojen olevan "vastaavia". Irlannin on näin ollen osoitettava, että jalometallituotteita koskevat säännökset ovat yleisen edun tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömiä ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

39. Katson, että Irlanti ei ole onnistunut osoittamaan tätä. Irlannin lainsäädännöstä ei mistään kohdasta käy ilmi, että sellaisten maahantuotujen tuotteiden, jotka eivät täytä Irlannin virallisia vaatimuksia, "vastaavat" tarkastusleimat hyväksyttäisiin. Se, että ulkomaisilla tarkastusleimoilla varustetut tuotteet, jotka ovat Irlannissa sallittujen pitoisuuksien mukaisia, voidaan maahantuoda ilman uusintaleimausta, ei tietenkään poista sitä tosiasiaa, että tämä rajoitus koskee ainakin mahdollisesti monia tuotteita. Irlannin valmisteilla olevaa ehdotusta vuoden 1983 ja vuoden 1990 Standards of Fineness Regulationsien muuttamisesta, joka sisältää muualla lyötyjen tarkastusleimojen nimenomaisen hyväksymisen, ei ole vielä hyväksytty.

40. Myöskään väitettä siitä, että perustellun lausunnon esittämisen aikaan voimassa olleessa lainsäädännössä ei kiellettäisi Irlannin viranomaisia tunnustamasta vastaavuutta, ei voida kannattaa. Ministerillä oli tarkoitettu oikeus jo lain 2 §:n perusteella. Irlannin hallituksen edustaja joutui kuitenkin suullisessa käsittelyssä myöntämään, että Irlanti ei voi ilman voimassa olevan lain muuttamista pitää vastaavana sellaisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan jalometallituotteen tarkastusleimaa, jonka hyväksymät pitoisuudet poikkeavat Irlannissa hyväksytyistä. Ministerin mahdollinen oikeus määrätä erillisellä määräyksellä vastavuoroisesta tunnustamisesta yksittäistapauksissa ei riitä EY:n perustamissopimuksen 30 artiklaan perustuvien velvoitteiden täyttämiseksi.

41. Myöskään muut Irlannin hallituksen esittämät perustelut, joilla Irlanti on yrittänyt vakuuttaa yhteisöjen tuomioistuimen siitä, että komission ensimmäinen väite on perusteeton, eivät vakuuta minua.

42. Irlannin hallituksen mukaan komissio ei voi perustellusti viitata asioissa Miro ja

27 — Katso esimerkiksi asia C-189/95, Franzén, tuomio 23.10.1997 (Kok. 1997, s. I-5909, 76 kohta).

Bonfait annettuihin tuomioihin, koska mainittujen tuomioiden perustana olleita periaatteita ei Irlannin mukaan voida soveltaa esillä olevan asian tosiseikkoihin.

43. Tämä näkemys on kestämätön. Kuten komissio on huomauttanut, kanteessa tehdyillä viittauksilla mainittuihin tuomioihin halutaan ainoastaan painottaa sitä, että Irlannin kansallisessa lainsäädännössä täytyy kunnioittaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Tämä perusperiaate on myös asioissa Robertson ja Houtwipper annettujen tuomioiden perustana ja se koskee periaatteessa kaikkia lakiin perustuvia toimenpiteitä, jotka vaikuttavat EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitettuun tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen jäsenvaltioiden välillä.

44. Irlannin hallitus katsoo lisäksi, että sitä, mitä pidetään yhdessä jäsenvaltiossa rehellisenä ja perinteisenä käytäntönä, ei välttämättä tarvitse pitää sellaisena toisessa jäsenvaltiossa. Niin sanotussa Cassis de Dijon -asiassa annetun tuomion mukaan jäsenvaltiot saavat kieltää maahan tuotujen tuotteiden markkinoille saattamisen myös silloin, kun tuotteet ovat jonkin toisen jäsenvaltion perinteisten käytäntöjen ja hyvän kauppatavan mukaisia, mikäli se on perusteltu yleisen edun vuoksi.

45. Komissio ei kuitenkaan kiistä sitä, etteikö Irlannin lainsäädännön tarkoituksena olisi suojata yleistä etua. Irlannin lainsäädäntö on kuitenkin liian rajoittava, eikä sitä siitä syystä voida pitää suhteellisuusperiaatteen mukaisena, kun otetaan huomioon säädösten tarkoitetut tavoitteet. Se, että direktiiviehdotuksessa rajoitetaan pitoisuuksien määrää ja että komissio sallii myös Irlannin osalta sallittujen pitoisuuksien määrän rajoittamisen, ei muuta sitä, että tällä hetkellä voimassa olevat Irlannin kansalliset säädökset eivät ole suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

46. Irlannin hallitus viittaa lopuksi vielä tehokkaaseen kuluttajansuojaan ja hyvän kauppatavan edistämiseen, jotka taataan Irlannin pitoisuusleiman tiedoilla. Mikäli tällaista pitoisuusleimaa ei olisi, irlantilainen kuluttaja voisi helposti erehtyä jalometallin täsmällisen koostumuksen suhteen. Etiketit eivät luonteensa vuoksi tarjoa kuluttajalle samoja takeita kuin leimat, joita ei voida poistaa tai siirtää.

47. Nämä arviot perustuvat komission kanteen virheelliseen tulkintaan. Missään vaiheessa ei ole kyseenalaistettu Irlannin toimivaltaa säätää pitoisuusleima pakolliseksi maahan tuotujen jalometallituotteiden osalta. Komissio on päinvastoin painottanut pitoisuusleiman informatiivista merkitystä. Etiketöintiä ei tule pitää pitoisuusleiman vaihtoehtona vaan sen mahdollisena täydennyksenä. Olisi virheellistä väittää, että mahdollisten täydentävien etikettien käyttö vaarantaisi velvoitetta antaa riittävät tiedot, sillä velvoitetta lyödä

pitoisuusleima, jota ei voida poistaa tai siirtää, ei muuteta.

48. Edellä olevan perusteella totean, että Irlannin jalometallipitoisuuksia koskevat säädökset aiheuttavat ainakin potentiaalisesti vakavia yhteisön sisäisen kaupan esteitä. Riittävää oikeutusperustetta ei ole, kun otetaan huomioon se että käytetyt toimenpiteet eivät ole suhteellisuusperiaatteen mukaisia niille asetettujen yleisen edun tavoitteiden kannalta.

B *Vastuussa olevan tahon nimileimaa (sponsor's mark) koskeva väite*

1) Komission kanta

49. Lain 9 §:ssä edellytetään, että maahan tuoduissa jalometallituotteissa on hyväksytyn pitoisuusleiman lisäksi oltava valmistajan, käsityöläisen tai myyjän leima eli niin sanottu nimileima (sponsor's mark). Nimileima on rekisteröitävä Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksessä. Tämän säännöksen vuoksi sellaisten jalometallituotteiden myynti Irlannissa, jotka on laillisesti valmistettu ja saatettu markkinoille yhteisössä edellyttää sitä, että tuotteessa on Irlannissa rekisteröidyn edustajan nimileima. Sekä silloin, kun rekisteröinnissä käytetään jo Irlantiin sijoittautunutta maahantuojaa, että silloin, kun jossakin toisessa jäsenvaltiossa toimiva valmistaja, käsityöläinen tai myyjä hoitaa itse nimileimansa rekisteröinnin Irlannissa, kyseessä on komission mukaan EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitettu vaikutukseltaan vastaava toimenpide, joka rajoittaa kauppaa.[28]

50. Irlannin nimileimaa koskevia säännöksiä ei komission mukaan voida oikeuttaa kuluttajansuojaan ja hyvän kauppatavan edistämiseen liittyvien pakottavien syiden perusteella. Tällaiset syyt voidaan ottaa huomioon ainoastaan sellaisissa toimenpiteissä, joita sovelletaan erotuksetta. Jopa siinä tapauksessa, että tällaisiin yleisiin etuihin voitaisiin vedota, Irlannin olisi vielä osoitettava toimenpiteen ja sillä tavoiteltavan yleisen edun välitön yhteys. Lisäksi

28 — Komissio viittaa kantansa tueksi asiaan 155/82, komissio v. Belgia, tuomio 2.3.1983 (Kok. 1983, s. 531) ja asiaan 247/81, komissio v. Saksa, tuomio 28.2.1984 (Kok. 1984, s. 1111) sekä 33 artiklan 7 kohdan nojalla sellaisten toimenpiteiden poistamisesta, jotka vastaavat vaikutukseltaan määrällisiä tuontirajoituksia jotka eivät kuulu muiden ETY:n perustamisopimuksen mukaisesti anottujen säännösten soveltamisalaan, 22 päivänä joulukuuta 1969 annettuun komission direktiiviin 70/50/ETY (EYVL 1970, L 13, s. 29).

toimenpiteen pitäisi olla suhteellisuusperiaatteen mukainen eli käytettävissä ei saa olla muita vaihtoehtoja, jotka estäisivät kaupankäyntiä vähemmän ja joilla voitaisiin saavuttaa sama tavoite.

51. Irlannin viranomaiset ovat ilmoittaneet, että nimileiman tarkoituksena on antaa mahdollisuus selvittää henkilö, jonka katsotaan olevan vastuussa jalometallituotteen laadusta, olipa tämä tuotteen valmistaja, käsityöläinen tai myyjä. Vastuuhenkilö on voitava tunnistaa, koska muuten ei voida toteuttaa tehokasta valvontajärjestelmää.

52. Komissio ei kiistä sitä, etteikö mahdollisuus selvittää jalometallituotteesta vastaava toimija olisi toivottava. Sitä varten ei kuitenkaan tarvita velvoitetta rekisteröidä nimileima Irlannissa. Mikäli tällaisiin maahan tuotuihin tuotteisiin on lyöty nimileima alkuperämaassa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, vastuuhenkilö voidaan selvittää ilman, että sitä varten tarvitaan täydentäviä muodollisuuksia Irlannissa. Irlannin viranomaiset voivat tuotteen maahantuonnin yhteydessä edellyttää todistusta siitä, että vastuullinen osapuoli on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa. Poikkeustapauksissa voitaisiin tarvittaessa edellyttää täydentävien muodollisuuksien noudattamista valvontajärjestelmän tehokkuuden takaamiseksi. Komission mukaan ei siis ole olemassa perusteita sille, että nimileimat olisi järjestelmällisesti rekisteröitävä ennen muissa jäsenvaltioissa valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista.

53. Irlannin hallitus on ilmoittanut olevansa valmis muuttamaan lain 9 §:n 1 momenttia siten, että Irlantiin saa maahantuoda myös jalometallituotteita, joihin on jossakin toisessa jäsenvaltiossa lyöty nimileima, kuitenkin sillä edellytyksellä, että jäsenvaltio osoittaa, että nimileima on tosiasiallisesti rekisteröity. Komissio ei kuitenkaan ole vielä saanut tietoja, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että Irlannin säännöstä on muutettu komissiota tyydyttävällä tavalla.

2) Arviointi asiasta

54. Komissio on osoittanut vakuuttavalla tavalla, että tarkastusleimaa koskeva säännös on EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitettu määrällisiä tuontirajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide. Lain 9 §:stä seuraa, että maahan tuotuja jalometallituotteita koskee järjestelmällisesti etukäteen tehtävä kansallinen rekisteröinti, joka on tehtävä Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksessä.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että tuote tai vastuussa oleva yrittäjä on rekisteröitävä ennen tuotteen saattamista tuontijäsenvaltion markkinoille, edellytyksenä tuotteen myynnille maahantuontijäsenvaltiossa on luonteeltaan kaupan este. [29]

55. Yhteisöjen tuomioistuin vahvisti asiassa Robertson antamassaan tuomiossa, että valmistajan tai maahantuojan velvollisuus varustaa jalometallituotteet esineen valmistajan ilmaisevalla nimileimalla on periaatteessa omiaan varmistamaan tehokasta kuluttajansuojaa ja edistämään hyvää kauppatapaa. Tuotteen ostaja pystyy nimileiman avulla tunnistamaan tuotteen tekijän. [30] Kuten jalometallien pitoisuusleiman osalta, myöskään nimileimassa ei enää ole olemassa suojelun tarvetta silloin, kun alkuperämaassa laillisesti lyöty nimileima antaa vastaavat ymmärrettävät tiedot vastuussa olevasta toimijasta kuin tuontimaassa pakollinen leima. Komissio esittää oikeutetusti, että Irlannin säädösten vuoksi on mahdotonta välttyä kaksinkertaiselta rekisteröinniltä sekä alkuperämaassa että maahantuontimaassa. Tämä täydellinen mahdottomuus loukkaa suhteellisuusperiaatetta, joten säännöstä ei voida pitää EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisena.

29 — Viittaan vain alaviitteessä 28 mainittuihin tuomioihin.

30 — Edellä mainittu asia Robertson, tuomion 11 kohta.

56. Irlannin vastine ei ole pystynyt vakuuttamaan minua siitä, että maahan tuotujen jalometallituotteiden valmistajille ja myyjille olisi välttämätöntä asettaa näin tiukkoja edellytyksiä.

57. Irlannin hallitus huomauttaa, että "Yhtiössä" rekisteröity pakollinen nimileima ei koske kaikkia maahan tuotuja jalometallituotteita. Mikäli tuotteessa on kansainvälinen tarkastusleima ja se täyttää Irlannin jalometallipitoisuuksia koskevat vaatimukset, nimileima ei lain 4 §:n 2 momentin ja Wienin yleissopimuksen nojalla ole pakollinen. Vastuussa olevan toimijan ei myöskään tarvitse olla Irlannin kansalainen, olla sijoittautunut Irlantiin, nimetä Irlannissa toimivaa edustajaa tai pitää siellä sivutoimipistettä. Henkilöryhmää, joka voi rekisteröidä leiman, ei ole rajoitettu käytännössä mitenkään. Nimileimaa ei myöskään tarvitse lyödä Irlannissa. Valmistajat, käsityöläiset tai myyjät lyövät leiman tavallisesti itse tuotteisiin ennen niiden esittämistä viralliselle pitoisuudenmäärittäjälle (Assay Master) tarkastusta varten. Lisäksi virallisen pitoisuudenmäärittäjän lyömästä nimileimasta ei aiheudu lisäkustannuksia myöskään silloin, kun tarkastaja lyö leiman.

58. Vaikka nämä perustelut voivat vähentää toimenpiteen mahdollisia kaupankäyntiä rajoittavia vaikutuksia jossain määrin, ne eivät kumoa itse perusväitettä.

Sellaisen jalometallituotteen maahantuoja tai valmistaja, johon on yhteisössä lyöty laillisesti nimileima, voi joutua Irlannissa lyömään vastaavanlaisen leiman uudelleen tai rekisteröimään leiman Irlannissa, vaikka tuotteesta vastaava toimija kävisi ilmi yhtä hyvin alkuperämaassa lyödystä leimasta.

59. Pakolliselta rekisteröinniltä voi välttyä vain lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetussa poikkeustapauksessa. Huomautan tässä yhteydessä, että tämän poikkeuksen soveltamisala on siihen liittyvien kumulatiivisten ehtojen vuoksi rajallinen. Tuotteen on oltava peräisin jäsenvaltiosta, joka kuuluu Wienin yleissopimuksen sopijapuoliin, ja lisäksi sen jalometallipitoisuuden on vastattava Irlannissa sallittuja pitoisuuksia. Muissa tapauksissa Irlannin lainsäädäntö ei anna toimijoille edes mahdollisuutta osoittaa, että tuotteesta vastaava toimija käy ilmi Irlannissa myytäviin tuotteisiin jo aiemmin lyödystä nimileimasta. [31]

60. Irlannin hallitus ei voi myöskään jakaa komission käsitystä siitä, että Irlannin lainsäädäntö olisi maahantuotavien tuotteiden kannalta syrjivää. Irlannin mukaan kansainvälisiä tarkastusleimoja koskevaa säännöstä lukuun ottamatta samat vaatimukset koskevat jalometallituotteita niiden alkuperästä riippumatta. Irlannin hallituksen mukaan ei ole merkitystä sillä, että muista jäsenvaltioista tuotuihin tuotteisiin on jo lyöty nimileima, varsinkaan koska velvoite koskee ainoastaan sellaisia jalometalliesineitä, joista ei ilmene samoja seikkoja kuin Irlannissa käytössä olevasta leimasta. Komissio ei ole osoittanut varsinkaan nimileiman osalta, että kaikki muista jäsenvaltioista maahantuodut jalometallituotteet antavat Irlannissa voimassa olevien säännösten mukaisia takeita vastaavat takeet.

61. On kuitenkin ilmeistä, että Irlannin lainsäädännössä kohdellaan alkuperävaltion lainsäädännön mukaisella nimileimalla jo varustettuja, maahantuotuja jalometallituotteita, jotka eivät kuulu poikkeussäännöksen piiriin, epäedullisemmin kuin Irlannissa valmistettuja ja myytäviä jalometallituotteita. Maahantuoduille tuotteille voidaan määrätä velvoite lyödä nimileima uudelleen. Huomautin jo komission todistustaakan osalta, että komission ei jäsenyysvelvoitteiden rikkomista koskevissa menettelyissä tarvitse osoittaa, että muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntö antaa vastaavat takeet. Komission tarvitsee vain osoittaa yhteisöjen tuomioistuimelle, että Irlannin lainsäädännössä ei ole säännöstä, jonka perusteella vastaavat takeet antavat nimileimat voitaisiin hyväksyä.

62. Komissio on lisäksi huomauttanut, että Irlannin lainsäätäjä tunnustaa sellaisten

31 — Katso tähän liittyen asia C-213/96, Outokumpu, tuomio 2.4.1998 (Kok. 1998, s. I-1777, 39 kohta).

jalometallituotteisiin lyötyjen leimojen vastaavuuden, jotka täyttävät Wienin yleissopimuksen 5 artiklan määräykset. Tällä säännöksellä perustetaan Wienin yleissopimukseen kuuluvien valtioiden virallisten tarkastuslaitosten välinen tietojenvaihtomekanismi. Nimileimoista on kuitenkin viralliset rekisterit myös niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole ratifioineet Wienin yleissopimusta. Mikäli Irlannin lainsäätäjä katsoo, että Wienin yleissopimuksen järjestelmä takaa riittävän kuluttajansuojan suojelun ja hyvän kauppatavan, ei ole, kuten komissio oikeutetusti toteaa, mitään syytä olla tunnustamatta niihin jalometallituotteisiin lyötyjen leimojen vastaavuutta, jotka ovat peräisin jäsenvaltioista, jotka eivät ole tämän yleissopimuksen osapuolia, mutta jotka antavat vastaavat takeet. Asianosaiset näyttävät olevan yhtä mieltä siitä, että takeiden tulee koskea ainakin valmistajan nimeä, nimen lyhennettä tai symbolia sekä vaatimusta rekisteröidä nimi, jotta vastuullinen toimija voidaan selvittää rekisteriä tutkimalla. Samoja vähimmäistakeita edellytetään myös Wienin yleissopimuksessa.

63. Irlannin hallitus vetoaa lisäksi siihen, että komissio on valmis tunnustamaan, että ääritapauksissa eli silloin, kun sekaantumisen vaara on olemassa, voidaan valvontajärjestelmän tehokkuuden säilyttämiseksi edellyttää täydentäviä muodollisuuksia. Irlannin mukaan tämän tunnustaminen tarkoittaisi sitä, että komissio pitää ennakkotarkastusjärjestelmää perustamissopimuksen tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvien määräysten mukaisena.

64. Tämä kanta ei kuitenkaan ole kestävä. Mahdollisuus ryhtyä tilapäisiin toimenpiteisiin erityistapauksissa ei tarkoita sitä, että järjestelmällinen ennakkotarkastus olisi oikeutettua. Irlannin lainsäädännössä ei nimittäin ole mekanismia, jonka avulla tunnistettavuuden takeiden vastaavuus tunnustettaisiin yksittäistapauksissa.

65. Irlannin hallitus on tältä osin esittänyt lisäksi väitteen, että komission suosittama järjestelmä ei rajoittaisi tavaroiden vapaata liikkuvuutta vähemmän kuin Irlannin olemassa oleva, nimileimoja koskeva järjestelmä. Komissio kiistää tämän käsityksen paikkansapitävyyden ja katsoo, että on oltava mahdollista toteuttaa jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihtojärjestelmä, jonka avulla voidaan nopeasti todeta, että leima on rekisteröity, sekä selvittää vastuussa olevan henkilön nimi. Jäsenvaltioiden viralliset elimet voivat esimerkiksi vaihtaa keskenään virallisten rekisterien jäljenteitä.

66. En näekään, miksi tällaista järjestelmää ei voitaisi perustaa. Julkisasiamies Gulmann toteaa oikeutetusti asiassa Houtwipper antamassaan ratkaisuehdotuksessa, että jäsenvaltioilla on positiivinen velvoite ryhtyä toimenpiteisiin, jotka edistävät luotettavien tarkastusleimojen vastavuoroista tunnustamista.[32] Tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat perusperiaatteet tarkas-

32 — Ratkaisuehdotuksen 38—40 kohta.

teltuina yhdessä EY 10 artiklan lojaalisuusperiaatteen kanssa eivät velvoita ainoastaan tuontijäsenvaltiota toimimaan aktiivisesti.[33] Velvoite koskee mielestäni myös vientijäsenvaltioiden viranomaisia, joiden täytyy vastata riittävällä tavalla kaikkiin tuontijäsenvaltion riippumattomien hallintoelinten tekemiin tietopyyntöihin.

67. Toteankin tältä osin, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun Irlannin lainsäädännössä ei anneta mahdollisuutta tunnustaa maahantuotujen jalometallituotteiden alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukaisia takeita.

C *Virallisten tarkastusleimojen pakollisuutta koskeva väite*

1) Komission kanta

68. Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa on oltava virallinen tarkastusleima. Lain 2 §:ssa ja 4 §:n 1 momentissa "virallisella tarkastusleimalla" tarkoitetaan joko virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) Irlannin lainsäädännön mukaisesti lyömää leimaa tai kansainvälistä tarkastusleimaa tai molempia. Virallisen pitoisuudenmäärittäjän on lyötävä yhteisössä laillisesti valmistettuja ja markkinoille saatettuja jalometallituotteita, joissa ei ole kansainvälistä tarkastusleimaa, virallinen tarkastusleima Irlannin lainsäädännön mukaisesti.

69. Komissio myöntää, että tämä pakollinen tarkastus hyödyttää kuluttajansuojaa ja hyvää kauppatapaa. Se toteaa kuitenkin, että asiassa Houtwipper annetun tuomion ja EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan nojalla ei voida kieltää sellaisten jalometallituotteiden kauppaa, joihin riippumaton laitos on lyönyt luotettavan tarkastusleiman alkuperävaltiossa. Riippumattoman virallisen pitoisuudenmäärittäjän, joka lyö tarkastusleimat alkuperävaltion lainsäädännön mukaisesti, täytyy voida katsoa antavan vastaavat takeet riippumattomuudesta. Irlanti voi säilyttää etukäteen tehtävän viranomaistarkastuksen kansallisen tuotannon osalta, mutta lainsäädännössä tulee olla erityinen säännös niitä tuotteita varten, jotka maahantuodaan laillisesti toisesta jäsenvaltiosta, jossa pitoisuusleimauksesta vastaava elin antaa vastaavat takeet.

70. Irlanti on osoittanut oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana olevansa val-

33 — Katso esim. asia 272/80, Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten, tuomio 17.12.1981 (Kok. 1981, s. 3277, 14 kohta; Kok. Ep. VI, s. 267).

mis muuttamaan lainsäädäntöään ja lisäämään siihen säännöksen, jonka mukaan riippumattoman laitoksen muissa jäsenvaltioissa myöntämät ja vastaavat takeet antavat tarkastusleimat hyväksytään vastavuoroisesti. Irlannin hallituksen mainitsemia lisäyksiä ei kuitenkaan ole vielä hyväksytty eivätkä ne ole tulleet voimaan, joten komissio on säilyttänyt tätä asiaa koskevan väitteensä.

2) Arviointi asiasta

71. Ensiksi on käsiteltävä kanteen tämän osan laajuutta. Komissio on todennut oikeudenkäyntimenettelyssä nimenomaisesti, että kanne ei koske kysymystä siitä, antavatko valmistajan lyömät leimat vastaavat takeet kuin riippumattoman elimen lyömät leimat. Tätä kysymystä on käsitelty erillisessä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa oikeudenkäyntimenettelyssä, jonka komissio on käynnistänyt Irlantia vastaan ja joka on nyttemmin saatu päätökseen. Tästä syystä Yhdistyneen kuningaskunnan väliintulolle esillä olevassa asiassa ei ole perustetta. [34]

72. Tämä väite liittyy yhteisössä tehtävien tarkastusten vastavuoroiseen tunnustamiseen. Voin edellä olevan perusteella arvioida asian lyhyesti.

73. EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa esitetty kielto koskee kiistatta tilannetta, jossa jalometallituotteeseen on lyöty tarkastusleima jossakin jäsenvaltiossa ja tuote tarkastetaan uudelleen tuontijäsenvaltiossa. Kaksinkertaiset tarkastukset sekä vienti- että tuontivaltiossa eivät kyseisen määräyksen mukaan ole oikeutettuja, mikäli alkuperäjäsenvaltiossa tehty tarkastus täyttää tuontijäsenvaltiossa voimassa olevat määräykset. Kuten edellä 20 kohdassa todettiin, yhteisöjen tuomioistuin totesi selvästi asiassa Houtwipper antamassaan tuomiossa, että tarkastusleima antaa tarvittavat takeet, mikäli leiman on lyönyt vientijäsenvaltiossa toimiva riippumaton elin.

74. Ei siis ole oikeutettua väittää, että tarkastusleima antaa riittävät takeet vain, mikäli leiman lyö tuontijäsenvaltion toimivaltainen elin. Irlannin lainsäädäntö velvoittaa kaikissa tapauksissa siihen, että jalometalliesineisiin lyödään virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) leima Irlannin määräysten mukaisesti, ellei maahantuotuihin jalometallituotteisiin ole lyöty kansainvälistä tarkastusleimaa. Toisin sanoen Irlannin lainsäädäntö ei tunnusta

34 — Tämä hallitus on katsonut, että riippumattoman elimen lyömä leima vaikuttaa paremmin ennaltaehkäisevästi ja suojaa kuluttajaa paremmin kuin itse valmistajan lyömä leima. Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että jopa riippumattoman laitoksen suorittaman satunnaisen valvonnan järjestelmä on riittämätön verrattaessa järjestelmään, jossa tällainen elin huolehtii tosiasiallisesti leimauksesta. En käsittele tässä ratkaisuehdotuksessa kysymystä siitä, täytyykö kaikissa olosuhteissa edellyttää, että leiman lyö riippumaton julkinen elin eikä itsesäätelevästi toimiva kyseinen yritys.

jossakin toisessa yhteisön jäsenvaltiossa suoritettuja hallinnollisia oikeustoimia. Lainsäädäntö on näin ollen tiukempi kuin mikä on asiassa Houtwipper annetun tuomion perusteella sallittua ja suhteellisuusvaatimuksen vastainen. Komission kanne on tämän vuoksi todettava perustelluksi.

D *Syrjiviä säännöksiä koskeva väite*

1) Komission kanta

75. Komissio syyttää lopuksi Irlantia EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan määräysten rikkomisesta, koska Irlannin lainsäädännössä säädetään erilaisista tarkastusleimoista Irlannissa valmistetuille tuotteille ja muista jäsenvaltioista peräisin oleville vastaaville tuotteille. Tämän syrjivän kohtelun oikeudellinen perusta on lain 3 §:n 2 momentti. Sen perusteella vuoden 1983 Hallmarking Regulationsin (Approved Hallmarks) 4 §:ssä (platinan erilaiset tarkastusleimat), vuoden 1983 Hallmarking Regulationsin (Approved Hallmarks) 5 §:ssä (pitoisuudenmäärityslaitoksen (Assay Office) eri leimat) ja vuoden 1990 Hallmarking Regulationsin (Approved Hallmarks) 4 §:ssä (10 karaatin kullan eri leimat) on säädetty erilaiset edellytykset kansallisille ja maahantuoduille tuotteille. Komissio huomauttaa, että nämä asetukset johtavat epäsuorasti pakollisiin alkuperämerkintöihin, joiden vuoksi kuluttajat voivat erottaa toisistaan Irlannissa valmistetut ja maahantuodut tuotteet. Tämä vaikeuttaa muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden maahantuontia, eikä määräyksiä voida niiden syrjivän luonteen vuoksi perustella kuluttajansuojaan ja hyvän kauppatavan takaamiseen liittyvillä perusteilla. [35]

2) Arviointi asiasta

76. Komission väitteen sisältöä ei voida kiistää. Irlanti on ilmoittanut poistavansa erot ja myös tehnyt asiaa koskevia lakiehdotuksia. Jäsenvaltiot eivät tosiaankaan voi määrätä pakollisiksi tarkastusleimoja, jotka osoittavat kansallisten ja maahantuotujen tuotteiden välisiä eroja. Tällaiset luonteeltaan puhtaasti protektionistiset valtiovallan toimenpiteet eivät kuulu sisämarkkinoille.

35 — Komissio vetoaa asiaan 207/83, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 25.4.1985 (Kok. 1985, s. 1201; Kok. Ep. VIII, s. 165) ja 113/80, komissio v. Irlanti, tuomio 17.6.1981 (Kok. 1981, s. 1625; Kok. Ep. VI, s. 149).

VI Ratkaisuehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

a) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, kun se on

— kieltänyt muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja markkinoille saatettujen ja alkuperämaansa pitoisuuskuvauksen ja -merkinnän mukaisten mutta Irlannin pitoisuussäännöksiä vastaamattomien jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistettujen tuotteiden myynnin Irlannissa, tai vaatinut, että tällaisissa maahan tuoduissa tuotteissa olevat tarkastusleimat on korvattava vastaavilla Irlannin alempaa virallista pitoisuutta osoittavilla leimoilla,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa (kullasta, hopeasta tai platinasta valmistetuissa) on oltava nimileima, joka ilmaisee niiden valmistajan, käsityöläisen tai myyjän ja joka on sen Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen rekisteröimä, joka nimeää virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) varustamaan kyseiset tuotteet virallisella tarkastusleimalla, vaikka näissä tuotteissa jo on alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukainen nimileima,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa (kullasta, hopeasta tai platinasta valmistetuissa), jotka on tuossa toisessa jäsenvaltiossa varustettu riippumattoman elimen

tarkastusleimalla, jossa on kuluttajien tarvitsemat tiedot, on oltava Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen nimeämän virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) virallinen tarkastusleima, ja

— suhtautunut eri tavoin Irlannissa valmistettujen jalometallituotteiden virallisiin tarkastusleimoihin ja muista jäsenvaltioista tuotujen jalometallituotteiden vastaaviin leimoihin; ja

b) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti.